

एव पञ्चमाहुः निषेधकः । येषां यासां देवतामिच्छा
तिष्ठति चेतसि । तन्मन्त्रग्रहणादेव अष्टैश्वर्ययुतो भवेत् ।
यदेवताश्रिताये तु तदुष्टहाङ्गं हरन्ति ते । ऊर्ध्वाङ्गेन
पूरयित्वाहोङ्गेन हरेत् सदा ।

देवचर्या स्त्री इतः । देवचरिते अङ्गुते २२वर्षं चरणे
होमादौ च “श्रिया युतमनिर्देश्यं देवचर्योपशोभितम्”
(आश्रमम्) भा० व० १४५ अ० ।

देवचिकित्सक पु० द्वि० व० इतः । खैद्ययोरश्विनीकुमारयोः
हन्ता । आयुर्वेदशब्दे ७७६ प्र० तयोस्तथात्यकथा दृष्ट्या ।
रहितसंख्यायां तदधिष्ठातृके श्वन्विनीनक्षत्रे च
देवच्छन्द पु० देवैश्चन्द्यते प्रार्थयते छन्द-कर्मेणि वज्र् ।
शतयष्टिके हारे अमरः । “शतमष्टयुतं हारो देवच्छ-
न्दोद्वाशीतिरेकयुता” दृष्ट० सं० उक्ते २ हारे च ।

देवच्छन्दस्य न० देवप्रियं छन्दः टच् सभा० । वैदिके ओत्रिये
छन्दोभेदे ।

देवज त्रि० देवाज्जायते जन-ड । देवजाते २ सामभेदे न० ।
“तस्मादाहुः सत्यं साम देवजं सामेति” शत० ब्रा० २।४।
२।१६ । कथाश्वसहोदरे सूर्यवंश्ये शंयमन्त्रपुत्रभेदे पु० ।
“तत्पुत्रात् शंयमादासीत् कथाश्वः सहदेवजः” भाग० ६।
२।२२ देवजेन सह वर्त्तमानः कथाश्वः । सूर्यसम्पादिते
४ अतो पु० “सप्तममाहुः कर्जं षड्विंशयमा अमयो देवजाः”
अ० १।१६४।१५ । “सप्तानामाहुः मध्ये सप्तमं सप्तम-
न्त्रम् । “यट् च छन्दसि” पा० इति यट् । एकजमेके-
नोत्पन्नमाहुः कालतत्त्वविदः । चैत्रादीनां द्वादशानां
मासानां द्वयमेकमेकं वसन्ताद्याः षडृतवो भवन्ति । अ-
धिकमासेनैक उत्पद्यते सप्तमर्तः । न च तादृशो मास
एव नास्तीति मन्त्रव्यम् । “अस्ति त्रयोदशो मास इत्या-
हुः इति” श्रुतेः । तदेवोच्यते । षड्विंशयमाः । इच्छन्द एव
कारार्थः । षडैव अतवो मासद्वयरूपा अमयो गन्तारः ।
ते च देवजाः । देवादादिवाज्जाता इत्येवमाहुः ।
सप्तमधारस्य त्रयोदशस्य मासस्य देवाभावः । “निः सूर्यो-
ऽधिकमासो हि मण्डलं तपते रवेरित्यादि” अतः । तस्मात्
पठेय देवजाः अदेवज एकः” भा० “सूर्यसंक्रान्तिरहि-
तत्वाच्चः सूर्यकत्व” तेन अह्नाणां चान्द्रत्वमपि गम्यते ।

देवजगध त्रि० इतः । देवमन्त्रिते २ कर्तृणे न० हेमच० अस्यार्थे
वृत् । देवजगधकम् अत्यक्तृणुणे अमरः ।

देवजन पु० देवकृपोजनः । देवकृपे जने “मन्त्रयित्वाभ्यास-
नपि जुषा निवर्तते त्रिः सर्वदेवजनेभ्यः साहेति” आश्र०

श्रौ० २।४।१२ देवानां जनः । २ उपदेवे तदुपकरणभूते
गन्धर्वादौ । [शब्दार्थाच०]

देवजनविद्या स्त्री इतः । गन्धर्वविद्यायां नृत्यगीत्यादौ
देवजात त्रि० देवेभ्यो जातः । देवेभ्यो जाते “यद्वाजिनो
देवजातस्य सप्तेः” अ० १२६२।१ इतः । २ देवानां गण-
न० “यान्येतानि देवजातानि गणश आख्यायन्ते वसवो
रुद्रा आदित्या विश्वे देवा मरुतः इति” शत० ब्रा०
१४।४।२।२६

देवजामि स्त्री देवानां जामिरिव । देवबन्धौ “यद्यामि घोष-
इन्द्र ! देवजामिरिरच्यन्” अ० ७।२१।२ “देवजामि-
र्देवानां बन्धुः” भा० इतः । २ देवानां वध्वां च “विद्य-
ते खप्र ! जनित्रं देवजामीनां पुत्रोऽसि यमस्य करणः”
अथ० ६।४।२

देवट त्रि० दिव-अटन् । शिल्पिनि उणादिकोषः
देवट्टी स्त्री देवं देवशब्दमट्टते अतिक्रामति अट्ट-अण् उप० सं०
शक० गौरा० डीप् । गङ्गाचिह्नप्राप्तं हारा० ।

देवतर त्रि० अतिशयेन देवः दीप्तः देवको वा तरप् । अति-
शयदीप्ते २ अतिदेवके च ततः शुभ्रा० ठक् । देवतरेय
तदपत्ये पुंस्त्री० स्त्रियां डीप् ।

देवतरु पु० देवप्रियस्तृकः । मन्दारादिहृत्ते “पञ्चैते देव-
तरवः मन्दारः पारिजातकः । सलानः कल्पवृक्षश्च
पुंसि वा हरिचन्दनम्” अमरः २ चैत्यहृत्ते च शब्दार्थाच०
देवता स्त्री देव+स्वार्थे तल् “कचित् स्वार्थिका अपि प्रत्ययाः
प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यन्विर्नन्ते” भाष्योक्तेः पुंस्वाति-
क्रमेण स्त्रीत्वम् । देवे निर्जरे । देवतात्वञ्च “वेदमेयत्यागो-
द्देश्यत्वम् उद्देश्यत्वञ्च तस्योद्भित्तिरूपज्ञानविषययत्त्व-
मिति” आह्वयविवेकः । तच्च मन्त्रस्तुत्यत्वं वा । तदुभयं पितृ-
नामप्यस्तीति आह्वादौ तेषां देवतात्वम् । मन्त्रेण द्यो-
त्यत्वं वा देवतात्वं यथाह अग्वेदभाष्योपेक्षाते माधवः
“तथा देवनार्थदीव्यतिधातुनिमित्तो देवशब्द इत्येतदन्वा-
यते । “देवनाहदेवोऽभूदिति तद्देवानां देवत्वमिति” अतो
दीव्यतीति देवः मन्त्रेण द्योत्यत इत्यर्थः । “यस्य यस्य
तु मन्त्रस्य उद्दिष्टा देवता तु या । तदाकारं भवे-
त्तस्य देवत्वं देवतोच्यते” योगियाश्र० । वैदिकमन्त्रभेदे देवता-
भेदाः सर्वोत्तममिकायासक्रासतएवावधेयाः । तन्मन्त्रं
हेमा० ब्रा० सू० उक्तमिह विस्तरभयानोद्भूतम् । मन्त्राणां
तज्ज्ञाने फलमज्ञाने निन्दामाह हेमा० ब्रा० योगियाश्र०
“आर्षं छन्दो देवतञ्च विनियोगस्तथैव च । वेदितव्यं